

Motion till riksdagen

1987/88:Bo429

av Agne Hansson m. fl. (c)

om upphävande av lagen om kommunal
bostadsanvisningsrätt

Riksdagen har nyligen beslutat införa en ny lag om kommunal bostadsanvisningsrätt (prop. 1987/88:35; BoU 1987/88:4).

Vi har från centerpartiets sida reserverat oss mot detta.

Enligt vår mening måste samarbetet mellan kommuner och husägarna och deras organisationer ske på ett flexibelt och obyråkratiskt sätt. Det bör byggas på frivilliga överenskommelser. Den nyligen antagna lagen om kommunal bostadsanvisningsrätt präglas av tvång och förbudstänkande och har givits en utformning som riskerar att leda till ett betydande merarbete i kommunerna med ökad byråkrati som följd. Det kan också medföra ett ökat antal konflikter mellan kommunerna och husägarna med allt större samarbetssvårigheter som följd.

Effektivare bostadsförmedling

Enligt centerns uppfattning måste den grundläggande målsättningen för bostadspolitiken vara att skapa förutsättningar för att alla skall kunna få en bostad till rimliga kostnader i en god miljö. Utformningen av boendemiljön vad gäller såväl bostadslägenheten som bostadsområden i dess helhet måste ta sikte på att skapa bra och fungerande bostäder. Vi vill i detta sammanhang understryka vikten av att en social bostadspolitik bedrivs som tar hänsyn till de handikappade, invandrare och andra utsatta gruppers situation på bostadsmarknaden. Det är bl. a. viktigt att slå vakt om ett integrerat boende och undvika miljöer med en ensidig social struktur.

En fungerande boendemiljö förutsätter förståelse och samförstånd från alla inblandade parter sida. En lagstiftning som innebär möjlighet att genom centrala beslut anvisa bostäder mot de inblandade fastighetsägarnas och de boendes vilja riskerar att skapa stora sociala problem. Det är öppenhet, förståelse och frivillighet som krävs – inte en tvingande lagstiftning och diktat. Detta kräver enligt vår mening bl. a. en effektivare bostadsförmedling och en bättre information om tillgängliga bostadslägenheter i kommunen.

Ökad rörlighet

Utvecklingen på bostadsmarknaden under senare tid har medfört att det i många kommuner råder bostadsbrist. I ett sådant läge bör enligt vår mening inte införas vare sig regler eller anvisningar som motverkar produktionen av

bostäder. Inskränkningar i fastighetsägarnas förvaltningsrätt är en åtgärd som i dagsläget sannolikt försvårar bostadsbyggandet och därmed förvärrar bostadssituationen. Ökade regleringar på bostadsmarknaden skapar inga nya bostäder.

Vi vill i detta sammanhang i stället understryka vikten av att rörligheten på bostadsmarknaden ökar och att därmed ett större antal lägenheter blir tillgängliga på den öppna marknaden. Exempelvis finns många uthyrda lägenheter, där ingen enskild person är mantalsskriven. Antalet är i storleksordningen 100 000 st. Dessa lägenheter är t. ex. uthyrda till företag på annan ort. Vi har i annat sammanhang föreslagit åtgärder som innebär att dessa övernattningslägenheter skulle komma ut på den vanliga hyresmarknaden igen. Det är exempel på en alternativt betydligt effektivare åtgärd för att öka tillgången på lägenheter.

Vi framhåller vidare vid det tillfället vikten av att utnyttja vindsvåningar, stoppa kontoriseringen och bygga fler smålägenheter. Vi krävde även införande av regler för ombyggnadslån som förhindrar ombyggnader, vilka är alltför luxuösa och ersätter normalt underhåll eller leder till sammanslagningar av lägenheter m. m.

Det är enligt vår mening sådana åtgärder som krävs för att förbättra tillgången på bostäder snarare än ökade regleringar och förbud. Mot denna bakgrund bör lagen om kommunal bostadsanvisningsrätt avskaffas.

Hemställan

Med anledning av vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen beslutar att lagen om kommunal bostadsanvisningsrätt upphävs.

Stockholm den 26 januari 1988

Agne Hansson (c)

Birgitta Hambraeus (c)

Rune Thorén (c)

Ivar Franzén (c)

Eva Rydén (c)

Mot. 1987/88

Bo429